

- f) „[A]mikor az a magatartás, amely állítólag a hivatkozott kárt okozza, a cselekvéstől való tartózkodásban nyilvánul meg, különösen szükséges megbizonyosodni arról, hogy az említett kárt valójában a felrótt tétlenséggel okozták-e, és nem válhatták-e ki az alperes intézményeknek felróttaktól eltérő magatartások” (a Portela kontra Bizottság ügyben hozott végzés) ⁽⁸⁾. Más szóval: „még akkor is, ha” ⁽⁹⁾ a Bizottság az annak biztosítására irányuló kötelezettségével összhangban járt el, hogy a feltételek megfelelnek az uniós jognak, ez nem változtatott volna semmin, mivel „az egyetértési megállapodás aláírására a felperesnek a BoC-nél fennálló betétjei értékcsökkenését követően került sor” ⁽¹⁰⁾. A Törvényszék ezúttal sem értékelte a fellebbező által hivatkozott érveket; lásd – többek között – a fenti d) és e) pontot.
- g) Ezen túlmenően és másodlagosan a Törvényszék tévedett a tényállást illetően, annak megállapítása során, hogy az egyetértési megállapodást minden esetben a betétek értékének csökkenését követően írták alá. A BoC esetében az érték végső csökkentésére csak az egyetértési megállapodás 2013. április 26-i aláírása után, 2013. június végén került sor.
2. Amennyiben a Bíróság helyt ad annak, hogy az alperesek a jog alapján uniós intézményként jártak el, hatástalan a Törvényszéknek a végzés 55–60. pontjában szereplő, a második [megsemmisítésre irányuló] kereseti kérelemre vonatkozó határozata.

⁽¹⁾ A végzés 45. pontja

⁽²⁾ A végzés 45. pontja

⁽³⁾ C-370/12. sz. ügy [2012]

⁽⁴⁾ A 2014. november 10-i ítélet 45. pontja

⁽⁵⁾ Lásd még az ítélet 112. és 163. pontját

⁽⁶⁾ A végzés 43. pontja, és a C-520/12. P. sz. ügy

⁽⁷⁾ A végzés 54. pontja

⁽⁸⁾ A T-137/07. sz. ügyben hozott ítélet 80. pontja

⁽⁹⁾ A T-7/96. sz., Perillo kontra Bizottság ügy

⁽¹⁰⁾ A végzés 54. pontja

A Törvényszék (első tanács) T-291/13. sz., Andreas Eleftheriou, Eleni Eleftheriou és Lilia Papachristofi kontra Európai Bizottság és Európai Központi Bank ügyben 2014. november 10-én hozott végzése ellen Andreas Eleftheriou, Eleni Eleftheriou és Lilia Papachristofi által 2015. január 12-én benyújtott fellebbezés

(C-9/15. P. sz. ügy)

(2015/C 171/12)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbezők: Andreas Eleftheriou, Eleni Eleftheriou és Lilia Papachristofi (képviselők: C. Paschalides solicitor, A. Paschalides dikigoros és A. Riza QC)

A többi fél az eljárásban: Európai Bizottság és Európai Központi Bank

A fellebbezők kérelmei

A fellebbezők azt kérik, hogy a Bíróság:

— adjon helyt a fellebbezésnek, és utasítsa el az alperesek által előterjesztett kérelmeket, továbbá kötelezze őket a mind a Bíróság, mind pedig a Törvényszék előtt felmerült költségek viselésére, valamint hogy hozzon határozatot az ügy érdemében.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. A Törvényszék számos javaslatnak a végzésében szereplő értékelésével összefüggésben megsértette az uniós jogot.

- a) A Törvényszék anélkül támaszkodott arra, hogy „a Bizottságra [...] az ESM-Szerződésben ruházott feladatok nem foglalnak magukban saját döntéshozatali jogkört, [és] [...] az e két intézmény által ugyanezen szerződés keretében végzett tevékenységek [...] csak az ESM-et kötelezik”⁽¹⁾, hogy bármiféleképpen értékelte volna annak a jogi javaslatnak a hatását, amelynek a végzés 48. pontjában szereplő érvekésében helyt adott, és amely szerint a Bizottság „az eljárásban nem ruházta át a döntéshozatali eljárásban az EUMSZ 136. cikk (3) bekezdés szerint betöltött szerepének hatékony ellenőrzését az EUSZ 17. cikk szerint ráruházott azon hatáskörök szerint, hogy [uniós] intézményként biztosítsa az [ESM-Szerződés szerint kötött aktusoknak] az uniós joggal való összeegyeztethetőségét”.
- b) A Törvényszék végzésében alapul vett⁽²⁾ Pringle-ítéletben⁽³⁾ a Bíróság megállapította, hogy – noha a Bizottság és az EKB mindössze végrehajtja az ESM-et⁽⁴⁾, többek között⁽⁵⁾ az említett ítélet 164. pontjában a Bíróság megjegyezte, hogy „a Bizottságra az ESM-Szerződés által ruházott feladatok lehetővé teszik számára – amint azt az ESM-Szerződés 13. cikkének (3) és (4) bekezdése előírja –, hogy biztosítsa az ESM által kötött egyetértési megállapodásoknak az uniós joggal való összeegyeztethetőségét”, a 174. pontban pedig azt, hogy „[az ESM-]szerződés 13. cikkének (3) bekezdése értelmében ugyanis azon egyetértési megállapodásnak, amelyről a stabilitási támogatást kérő tagállammal tárgyalnak, teljes mértékben összhangban kell lennie az uniós joggal”.
- c) A Törvényszék azt a megállapítást, amely szerint „az Unióval szemben benyújtott és valamely nem uniós intézmény vagy alkalmazottai által elfogadott aktus vagy magatartás egyszerű jogellenességére alapított kártérítési kérelmet mint elfogadhatatlant el kell utasítani”⁽⁶⁾, a felperes válaszában szereplő azon érv értékelése nélkül alkalmazta, amelynek értelmében „[...] az EKB [minden bizonnyal] [uniós intézményként] járt el, mivel az uniós jog értelmében az ESM nem tudta a kényszerítő jogkör hatékony ellenőrzését hatékonyan ellátni ahhoz, hogy lehetővé váljon a »fenyegetéssel« kapcsolatos eljárás. Az említett kényszerítő jogkörrel kizárólag az EKB rendelkezik, [...] amelynek hatékony ellenőrzése az uniós jog alapján nem ruházható át.”
- d) „[A]z a magatartás, amely állítólag a hivatkozott kárt okozza, az egyetértési megállapodás aláírásakor a Bizottság cselekvéstől való tartózkodása. Mindazonáltal az egyetértési megállapodás aláírására a felperes [...] betétjei értékcsökkenését követően került sor. Ugyanis e csökkenésre a [2013. március 29-i intézkedések] hatálybalépésekor került sor. Ennélfogva nem állapítható meg, hogy a felperes a szükséges bizonyossággal bizonyítani tudta, hogy az általa állítólagosan elszenvedett kárt a Bizottságnak felrótt cselekvéstől való tartózkodás okozta”⁽⁷⁾. Ez a vélekedés figyelmen kívül hagyja a fellebbezőknek a végzés 41. pontjában ismertetett érvelését, amely szerint „[a] [Ciprusi Köztársaságnak] a [PSE]-vel kapcsolatban 2013. április 26-án előírt feltételek, és azok Bizottság és EKB általi megkövetelésének módja okozta azt a kárt a felperesnek, amely okán ő kártérítést kér az [EUMSZ] 268. cikk és az EUMSZ 340. cikk alapján”. Az említett feltételek megkövetelésének módja magában foglalta, hogy a Bizottság elmulasztotta biztosítani, hogy a feltételrendszer megfelel az uniós jognak, magában foglalta továbbá az EKB azon fenyegetését, hogy Ciprus esetében megszünteti az euró biztosítását, amelyek – 2013. március 15-től kezdve a feltételrendszernek 2013. március 29-én való megfelelésig – folyamatos fellépéseket, illetve mulasztásokat képeztek.
- e) Az egyetértési megállapodás tartalmát azon az alapon kifogásolták, hogy az a feltételrendszer előzetes tiszteletben tartására hivatkozott, amelyre vélhetően a fellebbezők betétjei értékének csökkenését megelőzősen került sor, amit a Törvényszék nem minősített a magatartás elválaszthatatlan részének.
- f) „[A]mikor az a magatartás, amely állítólag a hivatkozott kárt okozza, a cselekvéstől való tartózkodásban nyilvánul meg, különösen szükséges megbizonyosodni arról, hogy az említett kárt valójában a felrótt tétlenséggel okozták-e, és nem válhatták-e ki az alperes intézményeknek felróttaktól eltérő magatartások” (a Portela kontra Bizottság ügyben hozott végzés)⁽⁸⁾. Más szóval: „még akkor is, ha”⁽⁹⁾ a Bizottság az annak biztosítására irányuló kötelezettségével összhangban járt el, hogy a feltételek megfelelnek az uniós jognak, ez nem változtatott volna semmin, mivel „az egyetértési megállapodás aláírására a felperesnek a BoC-nél fennálló betétjei értékcsökkenését követően került sor”⁽¹⁰⁾. A Törvényszék ezúttal sem értékelte a fellebbezők által hivatkozott érveket: lásd – többek között – a fenti d) és e) pontot.
- g) Ezen túlmenően és másodlagosan a Törvényszék tévedett a tényállást illetően, annak megállapítása során, hogy az egyetértési megállapodást minden esetben a betétek értékének csökkenését követően írták alá. A BoC esetében az érték végső csökkentésére csak az egyetértési megállapodás 2013. április 26-i aláírása után, 2013. június végén került sor.

2. Amennyiben a Bíróság helyt ad annak, hogy az alperesek a jog alapján uniós intézményként jártak el, hatástalan a Törvényszéknek a végzés 55–60. pontjában szereplő, a második [megsemmisítésre irányuló] kereseti kérelemre vonatkozó határozata.

- ⁽¹⁾ A végzés 45. pontja
⁽²⁾ A végzés 45. pontja
⁽³⁾ C-370/12. sz. ügy [2012]
⁽⁴⁾ A 2014. november 10-i ítélet 45. pontja
⁽⁵⁾ Lásd még az ítélet 112. és 163. pontját
⁽⁶⁾ A végzés 43. pontja, és a C-520/12. P. sz. ügy
⁽⁷⁾ A végzés 54. pontja
⁽⁸⁾ A T-137/07. sz. ügyben hozott ítélet 80. pontja
⁽⁹⁾ A T-7/96. sz., Perillo kontra Bizottság ügy
⁽¹⁰⁾ A végzés 54. pontja

A Törvényszék (első tanács) T-293/13. sz., Christos Theophilou és Eleni Theophilou kontra Európai Bizottság és Európai Központi Bank ügyben 2014. november 10-én hozott végzése ellen Christos Theophilou és Eleni Theophilou által 2015. január 12-én benyújtott fellebbezés

(C-10/15. P. sz. ügy)

(2015/C 171/13)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbezők: Christos Theophilou és Eleni Theophilou (képviselők: C. Paschalides solicitor, A. Paschalides dikigoros és A. Riza QC)

A többi fél az eljárásban: Európai Bizottság és Európai Központi Bank

A fellebbezők kérelmei

A fellebbezők azt kérik, hogy a Bíróság:

- adjon helyt a fellebbezésnek, és utasítsa el az alperesek által előterjesztett kérelmeket, továbbá kötelezze őket a mind a Bíróság, mind pedig a Törvényszék előtt felmerült költségek viselésére, valamint hogy hozzon határozatot az ügy érdemében.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. A Törvényszék számos javaslatnak a végzésében szereplő értékelésével összefüggésben megsértette az uniós jogot.

- a) A Törvényszék anélkül támaszkodott arra, hogy „a Bizottságra [...] az ESM-Szerződésben ruházott feladatok nem foglalnak magukban saját döntéshozatali jogkört, [és] [...] az e két intézmény által ugyanezen szerződés keretében végzett tevékenységek [...] csak az ESM-et kötelezik”⁽¹⁾, hogy bármiféleképpen értékelte volna annak a jogi javaslatnak a hatását, amelynek a végzés 48. pontjában szereplő érvekésében helyt adott, és amely szerint a Bizottság „az eljárásban nem ruházta át a döntéshozatali eljárásban az EUMSZ 136. cikk (3) bekezdés szerint betöltött szerepének hatékony ellenőrzését az EUSZ 17. cikk szerint ráruházott azon hatáskörök szerint, hogy [uniós] intézményként biztosítsa az [ESM-Szerződés szerint kötött aktusoknak] az uniós joggal való összeegyeztethetőségét”.